Slangevertelster

Fragment:

Der was ais n luk kiend. Zien moeke gaf hom elke noamirreg n stoetje ien n koemke mit melk. Doar ging t kiend altied mit boetendeur zitten, ien hòf. As e doar den aan t eten was, kwam hoesslankje tou spleet van muur oet kroepen, stook kopke ien melk en at mit. Wat haar t kiend doar zien slinger aan! As e der mit zien koemke zat en slang kwam vot nait, den raip e hom:

'Slankje, slankje, wils stoet en melk?

Kom toch gaauw en neem van elk,

pak van stoet n brokje

en van melk n lekker slokje.'

Den kwam slankje der aan kroepen en lait hom t lekker smoaken. Hai was ook dankboar: hai gaf t jonkje van zien gehaaime schatten alderhande mooie dingeraiskes, zo as glimmende stainjes, perels en golden speulgoud. Mor slankje wol allenneg mor melk hemmen, brokjes lait e liggen.

Ais op n moal pakte t kiend n lepeltje, tikte slang doar zachtjes mit op kop en zee: 'Baistje, baistje, mos ook ais brokjes eten, hur!'

Moeke ston ien keuken en heurde t kiend mit ain proaten. Ze zag dat hai mit lepeltje noar n slang sloug. Zai op hoge kuten noar boeten! En loat ze mie nou nait t baistje mit n stuk holt doodsloagen!

Van dij tied òf aan begunde t kiend te veraandern. Zo laank as slankje mit hom eten haar, was e groot en staark worden, mor nou verloor e zien rooie wankjes en wer e aal moagerder en moagerder. En t duurde nait hail laank of doodsvogel begunde ien naacht te roupen en t roodborstje begunde toekjes en bladjes bie nkander te zuiken veur n doodskraans.

En joa hur, t duurde mor eefkes - of t jonkje was dood.....

.....*wordt vervolgd!*